

Oana Cristea GRIGORESCU

LUMEA LA NOI

Portret de grup cu bărbați în mișcare

Compania de dans contemporan „Pal Frenak” a prezentat în februarie la Cluj un spectacol itinerant în rețeaua centrelor culturale franceze din Europa Centrală și de Est. „Fiuk” („Les hommes cachés”), un spectacol de dans contemporan asimilabil genului dans-teatru, lasă în urmă câteva întrebări.

CE sunt bărbații?

Femeile au un răspuns al lor, dar ele sunt excluse din acest joc al definirii universului masculin prin dans. Bărbații sunt chemați să se recunoască între ei, să-și caute și să-și asume „anima”. Dacă în oglinda partenerului îți poți citi sinele profund, oglinda Venerei răsfrânge în apa sa chipul feminității complementare. Amprenta de gen e doar un joc al aparențelor menit să camufleze capcana masculinității falocractice.

CUM se manifestă bărbații?

Trei frînghii atârnă din podul scenei. Sugestie explicită la firul vieții pe care îl străbați sub semnul pericolului, care te leagă fragil de existență, care te conduce vertical, eventual spre transcendență. Un trup barbătesc suspendat de firul acesta, care se intersectează cu altele, se impletesc, se caută, se înfruntă într-un instabil echilibru al relaționării cu sine și cu ceilalți.

SAU: Trei scaune ocupate cu trupurile nude a trei bărbați. Lumina sculptează aparențe: mușchi frumos desenați cheamă, ademenec mâinile să mângâie, să dezmierde, să cunoască. Propriile mâini sau ale altcuiva... Corpul masculin se oferă cunoașterii prin corp!

SAU: O apariție fragilă, în travesti. Bărbatul cu suflet de lebădă albă, incompatibil cu masca ștanțată pe chipul său. Funcția socială constrângătoare schimonosește chipul fragilității masculine. (De ce nu ar avea și bărbații dreptul la fragilitate?)

...Existența condensată în flash-uri generice definește lumea masculină, denunță cu îngăduință rolul social, denudează cu umor false atribute ale masculinității, ironizează „machoisumul” culturii falocractice. La capătul drumului (frânghiei), Dumnezeu își abandonează „protejatul” în instabilitatea pendulării între aparență și esență, în voia contrariilor din sine.

CINE exprimă universul masculin?

Dansul contemporan înseamnă tot mai puțin ordonarea mișcării în limitele unor criterii estetice și tot mai mult gestul nud, surprins în spontaneitatea sa, ceea ce îl apropie de construcția situațiilor din teatru. De altfel, pare să aibă tot mai puțină importanță încadrarea strictă în genul artistic atâta timp cât corpul uman, eliberat de constrângerile formelor fixe, este unicul instrument al reflexiei asupra valorilor masculinității. (Trebuie spus că *Fiuk* face parte dintr-o „trilogie” și are încă două spectacole-pendant, dedicate universului feminin, respectiv cuplului masculin-feminin.)

Dacă te lași păcălit de prima impresie, poți crede că *Fiuk* (Les hommes cachés) e mai ales un spectacol pentru femei. Dar el e mai degrabă un dicționar, un ghid de călătorie spre spațiul ideal al întâlnirii complementare, posibile doar prin înțelegerea dualității ființei. Masculin-feminin coexistă în noi, *animus-anima* e realitatea psihologică care ne dă deopotrivă dreptul la acțiune și la fragilitate, la forță și la slăbiciune.

CE ascund bărbații?

Un suflet feminin camuflat în corp...